

N° 328
L'usage mille brochures
Saigon le 15/5/88

Quyển thứ 7

Giá : 0 \$ 10

Tập số 3

SÁCH GIỚI TRÍ

MỘT NGÀN LẺ MỘT ĐÊM

8°
INDO-CHINOIS
1482
(7)

Cùng ai sang xẻ mồi sầu
Ngọn đèn độc túc, canh thâu tỏ mờ.

Xuất bản và giữ bản quyền
Mme Huỳnh-thị Tuyết-Hoa
11 Passage Nguyễn Văn Nghiệm
CẦUKHO - SAIGON

8° Indoch
1482

SEXUÉ LIBAL
INDOCHINOIS
1/588

(C.)

1000

1000

Một ngàn lẻ một đêm

CON PHI-MÃ CỦA CHÀNG RA-HOA-NA

MISS LOUISE NGOC-TRĂNG BIÊN-DỊCH

Cô Sử-lệ gia tiếp rằng :

Khi dứt những nông nổi hàn-nguyên ấy thì Hoàng-tử lại nói tiếp : Người mạo là lương-y du phương để cứu nàng mà gặp mặt và nói cho nàng biết chuyện người dǎ-dối có thần-phép để trừ phù-ế-m của tên chà ấy, vậy nàng nên cẩn-thận nằm yên giã như mè mới tỉnh đặng người ra ngoài tỉnh đối với vua Ca-sơ-mia lần nữa mà đem nàng về nước Bết-xơ.

Công-chúa lại cũng nhắc lại từ lúc bị anh chàng Ra-hoa na bắt đi cho đến lúc vua Ca-sơ-mia đi săn về gặp, nhưng rất đau đớn vì bị người ép duyên nên giả chứng điên-cuồng như thế mà ty duyên, vì nàng nghĩ rằng : Thà là chết hơn là kết duyên với người mà nàng không thương, mà lại thương không thể thương đặng.

Hoàng-tử lại hỏi tiếp công-chúa rằng : À chẳng hay từ ngày thẳng ấ-độ yêu-quái ấy biến mất rồi con phi-mã ấy đâu ?

— Tôi cũng không biết được, nhưng tôi tưởng bệ - hạ ngài không hờ hững đâu, vì tôi đã có nói với ngài rồi.

Căn dặn xong xuôi thì hoàng-tử Phi-ra bước mời vua Ca-sơ-mia ra mà nói rằng : Muôn tâu bệ-hạ, hạ-thần đã dụng thần-phép mà thâm trục tinh-thần công-nương được rồi, nhưng vì bệnh rất nặng, phần theo mạch, hạ thần xem thì trong lúc công-nương mà đi từ Ben-ga-lơ qua đây có đem một vật chi, hay con thú gì, là của tổ-phụ 10 đời của người truyền lại, vì của quý báu ấy người không biết còn hay mất, vì phần bệnh lại ưu-tư mãi nên trừ cho tuyệt bệnh thì khó lắm, không biết bệ-hạ nhờ lại coi có quả vậy chăng ?

— À, phải có một con ngựa bằng cây. Vậy phải làm sao ?

— Thì không có gì lạ, hôm nay đã tối rồi, vậy mai này bệ-hạ sai người đem con ngựa ấy ra ngoài sân, rồi thay đồ triều-phục cho công - nương, rồi đem người ra đó cho cỡi con ngựa, ấy lúc người cỡi, hạ-thần sẽ làm

phép cho người biết vật củ mà nhớ lại như xưa.

— Tưởng thế nào chớ làm như vậy có khó gì, để mai trăm sẽ cho y lời, còn bịnh nhân đã tỉnh làm sao cho trăm xem thử nào.

— Bệ hạ cứ vào thì biết.

Hoàng-tử dẫn vua Ca-sơ-mia vào, công chúa không la lối nữa mà lại mở mắt ra chào cười duyên với ngài. Vua thấy vậy hỏi rằng : Bịnh công-nương bữa nay khá không ? Nàng lại mỉm cười thỏ thẻ vọng hoàng-oanh rằng : Tàu bệ hạ, đã bớt nhiều rồi đây.

Vua thấy quan lương-y có cái biệt tài ấy nên hết sức cảm phục, không nghi ngại gì, rất vui lòng tín-nhiệm, phó thác các chuyện thuốc men để quan lương-y săn-sóc.

Qua ngày sau, vua cho đem con ngựa ra giữa sân, sửa soạn cho công chúa rồi thì người ra đỡ lên yên ngựa quang lương-y xin đốt hai mẻ lửa hai bên ngựa, truyền thổi lên cho khói bay mù-mịt và đuổi người ta đang ra xa chỉ còn một mình miệng lâm-dâm đọc thần chú như thầy

phù-ếch đối chi chi, một lát vì khói bay nên cay mắt cả công chúng xung quanh, người nào cũng lo dụi, quan lương-y mới nhảy lên lưng phi-mã nhận nút-ruồi bay bổng lên trời—Trong lúc bay lên hai người lại kêu và nói rõ ràng rằng :

« Ở đây hỏi vua nước Ca-sơ-mia nếu mi »
« muốn cưới công - chúa để dùng người »
« nội-trợ cho mi, thì mi cần phải biết »
« coi người ta có bằng lòng ưng mi không »
« đã ? »

Hoàng-tử nước Bẹt-xơ dụng kế mầu cứu được vợ rồi, thì đem về đền nội ngày đó. Thỉnh linh vua cha lại được thấy con về một cách bất ngờ, hết sức vui mừng, và lại thấy con cứu được dâu, liền truyền cho tam quân hướng sỉ vật heo vật bò sữa soạn làm lễ thành hôn cho con và lại cho sứ-giả qua nước Benta-lơ mà cho vua nước ấy hay các chuyện đã xảy ra đặng mời người qua dự lễ kết tình sui gia. Thiệt là :

Duyên nay thôi đã bến duyên

Tình nông nghĩa nặng thiên niên vững bền

Cô-Sử-lệ-gia nhắc lại từ ngày anh chàng ấn-độ tinh quái Ra-hoa-na bị vua Ca-sơ-mia bắt trói giữa rừng, anh ta dùng tà-thuật mà tàn hình ấn thân. Vì òng cố trả thù nên anh ta hiện nguyên hình lại mà đi, trong trí thì nói rằng : Ta không thể nào nhỉnh được việc này, để ta sẽ đi kiếm người làm vi cánh mà thâu đoạt hết cơ nghiệp, ta mới nghe cho. Vì chuyện khổ-tâm như thế anh ta thơ thần nơi non xanh, rừng rậm, xảy đâu gặp một người tướng-mạo tầm thường đang ôm nhõ sáu cây đại thọ đường như nhõ lúa, chàng ta kêu người ấy mà nói rằng :

— Ê, anh kia làm gì đó ?

Hay vô cùng là **quyển gia-đình tiểu-thuyết** tựa đề **Cỏi-đời tịch-mịch**. Văn chương giản dị, sự-tích ly-kỳ chỉ có bộ **Cỏi-đời tịch-mịch** là có thể làm gương răn đời được mà thôi. Ai chưa đọc cũng nên đọc cho biết. Sách dày trên 100 trang, trọn bộ một cuốn giá 0,30

— Tôi nhổ bậy ít cây đại thọ về làm củi.

— Ở anh làm củi mà được bao nhiêu tiền anh hãy theo giúp tôi, thì hai ta sẽ trở nên giàu to.

— Được, nhưng để tôi đem củi về cho mẹ tôi — Nói đoạn người ấy liền nắm một cây trong sáu cây đại thọ dặt một cái thân cây se như một sợi giây, rồi cột 5 cây kia thành một bó, kê vai vát đem đi về nhà rồi trở lại đi theo anh chàng Ra-hoa-na. Chúng nó cùng nhau đi được một dặm đường thì gặp một người đang quì một đầu gối bá súng kê vào chĩa vai mà nhắm bắn.

Anh chàng Ra-hoa-na kêu hỏi rằng : — Ê, anh thợ-săn, anh nhắm bắn cái gì mà không không vậy ?

— Tôi muốn bắn tròng con mắt trái một con ruồi đậu trên nhánh cây sao cách đây hai dặm.

— Ồi khéo thôi, theo giúp chúng tôi đây thì ba chúng ta đặng giàu to.

Tên thợ-săn cũng bằng lòng ôm súng theo, cả ba đồng đi... .. đi đặng chừng 300 thước

thì gặp 7 cái cối xây gió, cánh quay vùn vụt.

Cả ba lấy làm lạ sao trời êm tịnh mà 7 cái cối xây-gió lại quay mau như thế.

Mãng lo suy nghĩ cả ba đồng đi chừng hai dặm đường lại thấy một người ngồi trên chán ba cây dầu-long một tay bịt một mũi mắt, còn lỗ mũi trái thì thở ra-Tên chà Ra-hoa-na kêu hỏi rằng : Anh kia làm gì đó ? Tôi thở đặng làm gió để quay cánh bảy cái cối xây-gió, cách đây 2 dặm.

— Ồi, ích gì anh đi theo giúp chúng tôi ;
thì bốn chúng ta sẽ đặng giàu to.

Tên thở làm gió nghe nói liền tuột xuống và theo chúng nó. Đi chừng nửa giờ đồng-hồ, chúng nó gặp một người đứng có một chun, còn một chun nhỏ ra để kể bên đó. Tên chàng Rahoana nói : Quái gì không, bộ hết chỗ chơi rồi sao, ai đời trời sanh người ta có hai chun để đi đứng cho vững vàng mà anh lại nhỏ đi hết một cái rồi đứng ngó trời, anh sao lếu thế?

— Phải đâu, tôi là người đi mau hơn chim bay muôn phần, tôi muốn đi chậm lại nên nhỏ đi một cái để đó chớ. . . .

— Thôi theo chúng tôi đây, *thì năm chúng ta sẽ được giàu to.*

Tên ấy nghe mời lại cũng đi heo chúng nó đi một lát lại gặp một người đội một cái nón nhỏ bằng cái chén chung kê bên tai. Anh chàng Rahoana nói: Trời ơi, đội nón như thế là chỉ rằng điên đó vậy.

— Tôi cũng biết đội ngay vậy chớ, nhưng nếu tôi đội ngay thì tiết trời sẽ trở nên lạnh đũ-đội; lạnh cho đến đời: dưới sông nước dặt, cá không nơi trú ngụ, trên thì tuyết sa đầy đường, chim không bay dặng.

— Chà, anh này còn có cái lạ vậy nữa; thôi, theo chúng tôi *thì sáu chúng ta sẽ dặng giàu to.*

Nhớ đọc cho hết bộ **MỘT NGÀN LẺ MỘT ĐÊM** là một pho sách giải-trí lý-thú, nhứt giá - trị nhứt ở thế-giới hiện-thời.

Càng đọc càng thấy cái hay lạ - lùng. Giá mỗi quyển 0,10

Anh chàng quái gở ấy nghe rủ lật đật đi theo. Cả sáu người đồng nhau đi, ngày đi đêm nghỉ ; một hôm kia chúng nó tới nơi phồn ba thị-tứ, đèn đài-rực-rở. Hỏi ra mới biết đó là đền vua nước Bệ-xơ.

Anh chàng Ra-hoa-na nói với năm anh em kia rằng : Này anh em, hôm nay chúng ta đã đến chỗ này, là chỗ mà chúng ta kỳ-vọng để ra tài đoạt thân cơ nghiệp mà hưởng phú quý, vậy chúng ta hãy vào mà yết-kiến linh bệ-hạ đây -- Nói rồi cùng nhau dắt thẳng vào đền.

Hôm ấy, đức vua nước Bệ-xơ đang ngự tại bệ-rồng cùng các quan để bàn quốc-sự bỗng đâu quân hầu vào báo có sáu đệ-nhơn tài đi tướng xin ra mắt nhà vua. Đức vua nghe qua muốn rõ coi đang lúc bình địa như vậy mà có sáu vị ấy đến xin yết-kiến đó là có ý gì, nên liền hạ lệnh cho sáu anh em vào.

Vua cho lệnh đòi vào anh chàng Ra-hoa-Na liền vùn mình hóa ra một người mặt mày đi hình khác hơn cả mọi người, liền vào bái quì trước bệ-rồng mà tâu : Muôn tâu bệ-hạ, kẻ

Hạ thần là khách phương xa nghe nhà vua có hai người con : Hoàng-tử đã nên vợ chồng, còn phận công chúa tại trào thì duyên phận hẩm hiu, vậy hạ thần xin đến se tơ chấp chỉ.

Đức vua và các quan tại trào nghe mấy lời phi thường của tên dị hình ấy, lấy làm ngạc nhiên, vì một tên dị tướng như thế mà dám muốn công-chúa thật là một câu chuyện quái gở, các quan muốn ra lệnh đuổi ra, thay vì nhà vua muốn loè cho người ngoài nói mình là hơn-đức không hề kinh dễ ai, nên xem tướng diện tên dị tướng như thế này thì chẳng có tài cán là bao nhiêu, vậy ta hỏi nó thử coi có tài gì, nghĩ như thế nên Đức vua kêu anh chàng Ra-hoa-na mà nói rằng : Này người kia, người có tài gì mà muốn công-chúa ?

— Tâu Bệ-hạ, dưới trời này hễ ai làm gì không được thì hạ thần lại làm được, làm cho trời nghiêng, đất lở, hạ thần cũng làm được.

Đức vua nghe câu trả lời phách lối ấy, thì tức cười, và nghĩ rằng : À, công chúa tại trào

là một tay vô-địch hoàn cầu về nghề chạy bộ ta tưởng cái thiên tài ấy không sao tên địch tướng ấy sánh kịp, nếu hăng nó giỏi thì nó đã ra tài đoạt giải nhứt kỳ đua vòng quanh thế giới kỳ rồi, dầu nó giỏi về nghề gì chớ cái tài ấy ta quả quyết nó không thể có đặng, nghĩ thế nhà vua liền kêu mà nói rằng: Này gã kia, nhà người nói rằng nhà người có đủ biệt tài mà làm cho trời nghiêng đất lở; vậy xa đây chừng 2 ngàn dặm có một cái giếng nước nhà người hãy cùng Công-Chúa tại trào đây đua nhau mà chạy, nếu nhà người chạy đến đó, mút một tô nước đem về tới đây cho đầy và về trước thì ta sẽ gả không cho, bằng trái lại nhà người thua Công-Chúa thì nhà người phải sao?

— Tâu Bệ-hạ, hạ-thần xin vâng, bằng trái lại hạ-thần thua, xin đừng thù-cấp

Qua hôm sau, vua truyền cho khắp nhơn-dân trong nước phải dẹp đường vì có một cuộc chạy đua rất quan-hệ, vậy nếu ai gặp người chạy đua không nên cản cang, động đến Công chuyện đã sắp an bày, anh chàng Ra-

hỏa-na phải người đi mau ấy ra chạy với Công-Chúa. Lúc chạy thì anh chàng Ra-hỏa-na cần dặn người thợ-săn phải coi chừng, đề dàu anh ta mắc hơ-hần nên quên xem. Nghiệt cho anh chạy đua, anh ta chạy thì giỏi trong một phút đồng hồ đã tới giếng mút ngay một tô nước liền quay trở về, dọc đường còn chừng ngàn thước anh ta gặp một cái chùa đang làm chay, nên tính ghé xin ăn ; vì có lời vua truyền nên không ai dám căng, anh ta vào trong chùa cũng đãi đằng tử tế, vì bấy lâu đi đường rừng ăn thịt quen nay lại được ăn bữa cơm chay lạ miệng anh ta ăn thật ngon, ăn no say anh ta lại nằm dài xuống dưới trước bàn thờ Phật mà nghỉ rồi ngủ quên. Đàng này Công-Chúa chạy sau về gần chùa thấy anh ta

Một vụ án mạng.

Xây ra tại con đường .

Muốn biết ai là chánh thủ phạm ? Cái nguyên nhân vụ án-mạng này ? thì hãy đọc quyển « **Một vụ án-mạng** trọn bộ bốn quyển giá 0 \$ 10 một quyển

nằm chổng cẳng mà ngủ ngay người ra đó, nản mới vào lấy tô nước đồ đi, anh thợ săn mắng chửi, giây lâu an. chàng Ra-hoa-na thấy dạng công - chúa về gần tới còn chừng vài trăm thước nên kêu anh thợ-săn mà hỏi, anh thợ săn nhón gót lên thấy cậu ta đang nằm ngủ liền vỗ đế la : « Trời ơi. » anh ta liền giơ súng nhắm ngay tượng Phật bắn một cái, tượng Phật nhào xuống trúng mình anh ta đứt mình ngồi dậy thấy tô nước mình đã bị ai đổ, nên liền lấy tô vục chạy trở lại giếng mà mút lần nửa, rồi chạy một hơi về tới đền trước Công-chúa và đứng cho vua.

Đức vua xem thấy hải kinh, nhưng ngài định trí rằng : Không bao giờ ngài chịu gả Công Chúa cho người dị hình như thế. Anh chàng Ra-hoa-na tâu rằng : Tâu bệ-hạ hôm nay bệ-hạ đã chịu gả Công Chúa chưa ?

Đức Vua xuống nước năn nỉ rằng : Thôi bây giờ nhà ngươi muốn chi ta cũng chịu hết, ta xin đừng cưới Công Chúa.

Anh Ra-hoa-na nói thế này thế khác vua năn nỉ hoài nên anh ta nói rằng : Thôi tôi cũng

không cưới Công Chúa, vậy bệ hạ cho tôi vát một vát đồ trong tráo mà thôi.

— Được vậy chừng bao lâu nhà ngươi lại lấy

— Tôi kỳ trong 15 ngày. Sáu anh em liền trở ra chợ mượn một trăm thợ may, may về ngày vừa đêm, một cái bao thật lớn cho tới 15 ngày mới rồi, qua đúng ngày thì giao cái bao ấy cho anh có sức mạnh nhờ 6 cây đại - thợ lại xin vua cho người chặt hết ngọc ngà châu báu trong kho ra, chặt hết lư bàn thờ ngai rồng, mà cũng không đầy, túng quá lột hết áo mào các quan vua, hoàng tử, hoàng hậu, công chúa, nhưng không đủ, bây giờ vua không còn gì hết, anh chàng Ra-hoa-na không tin vào kho xem thì còn con Phi-mả, anh ta cũng nài phải chặt ra. Thế mà anh chàng có sức mạnh vát cũng còn nhẹ, như vát bao gòn.

Trước khi đi vua tính lập một tiệc để thiết đãi sáu anh em dâng làm mưu mà ám hại, nên vua xin mời lại vào tráo nhập tiệc — Lúc nhập tiệc thì vua đóng cửa lại chỉ để cho sáu anh em mặc tình ăn uống. Ở ngoài vua sai quân sĩ nổi lửa đốt cùng tứ hướng, lửa phát âm

ầm, sáu anh em đang dự tiệc bỗng bị cơn hỏa hoạn dữ dội người nào người nấy nóng quá la lên. May sao anh chàng đội nón xéo khuyên rằng : Anh em an tâm để tôi lo cho. Nói rồi chàng ta sửa nón đội ngay lên xoái ngo, thỉnh linh tuyết sa lạnh như đồng, lửa không sao vào đặng. Trong chừng 15 phút thì ở ngoài đức vua nghi rằng sáu anh em đã phải bị chết thiêu rồi, nên truyền cho mở cửa ; cửa vừa mở sáu anh em chạy tuôn ra la om sòm. Lạnh lắm ; lạnh lắm, xin bệ hạ cho người đốt lửa đặng hơi cho ấm. — Vua lấy làm lạ kêu quân sĩ rầy sao không đốt lửa, quân sĩ tâu rằng : lửa còn cháy dữ dội lắm. Vua xem quả như vậy nên không biết mưu kế gì trừ cho đặng sáu vị dị tướng dị tài ấy nên đành để cho đi.

Sắp tái ban

CÔNG - CHÚA NHƯ - TUYẾT

Do ông bạn khôi-hài Mục-kích Phan-thành-Long viết. Có lẽ chư độc-giã nghe đến Mục-kích Phan-thành-Long thì nhận ngay quyển **CÔNG - CHÚA NHƯ TUYẾT** là hay đến bậc nào rồi.

Sáu anh em quảy gánh ra đi, vua ỡ lại tiếc của lại giận sáu anh em lắm nên sai quân sĩ theo đòi lại. Quân sĩ kéo hết mấy vạn đội binh trong trào ra đi theo kêu đòi của. Anh chà Ra-hoa-na đây lại nói rằng : Anh phải về nếu theo tôi mà đòi thì mang hại, quân sĩ mang súng ào tới, anh chàng *bịt mũi làm gió*, liền bịt một lỗ mũi thở cái phì mấy vạn đội binh ngã rạp, lớp đập đầu lớp chết ngột vô số.

Sáu anh em đi xa rồi thì anh chàng Ra-hoa-na giao của ấy cho 5 anh em chia với nhau mà dùng còn phần anh ta thì giữ con Phi-mả bay thẳng lên đền Ngọc-hoàng dạo cung Quảng Hàn, và các động tiên. Bỗng đâu chàng ta đi đến kho sách của Ngọc-hoàng gặp cậu Việt Đông đang ngồi lựa sách mà dịch.

Cô Sứ lệ-gia thuật đến đây, trời vừa sáng, qua hôm sau cô lại thuật câu chuyện **THƯƠNG GIA VỚI HUNG-THẦN** thật là một chuyện lý-thú vô cùng. Hãy xem quyển thứ 8 thì rõ.

Ai muốn làm khách thân tiên?

Thì sẵn có Salon de Coiffure « PHÚ-HỮU » 108, Bd. de la Somme, Saigon là một phòng hớt tóc sạch sẽ, hạp vệ sanh. Dầu thơm đủ thứ, đủ mùi. Có tay thợ chuyên môn hớt hay, cạo khéo.

NHÀ HỌA HÌNH

HO-LUU-TU

Bd. Saintenoy Cantho

Vẽ hình nhỏ ra lớn tròn hình hoặc nửa hình. Rất khéo. Bán giấy, viết mực cho học trò dùng giá rẻ.

Bán nhật trình và các thứ tường truyện.

TIỆM MAY RẤT KHÉO
là

Cát-Thành

22 Amiral - Courbet

SAIGON

Xin quý khách chủ ý.

Reliure en tous genres

P. NGUYỄN - VĂN - CHAU

En face n° 9 Passage Ng.tan Nghiêm -:- Saigon

Fabrication de boîtes en carton ordinaires et de luxe.

TRAVAIL RAPIDE — PRIX MODÉRÉ

Nhà in TIN DUC THU XA

37-38, rue Sabourain, Saigon